

© BELGA

Het ontslag van minister van Financiën Steven Vanackere was niet nodig geweest, als het ACW dit vier dagen eerder had gedaan, reageerde sp.a-vicepremier Johan Vande Lanotte gisteravond in 'Terzake.'

Parlement heeft omstreden commerciële deal in handen

Belfius heeft de akkoorden over de ACW-winstbewijzen overhandigd aan parlementsvoorzitter Flahaut. Het gaat om vier akkoorden, waaronder de omstreden commerciële deal.

MICHAËL SEPHIHA

Het ACW en Belfius onderhandelden de jongste dagen in alle discretie over de manier waarop ze konden antwoorden op de steeds groeiende kritiek op de commerciële deal die ze sloten over de winstbewijzen van het ACW in de staatsbank. Dat gebeurde op initiatief van de christelijke arbeidersbeweging.

Gisteren kwamen de twee partijen met de verrassende - maar wellicht onvermijdelijke - melding dat ze het commerciële luik van hun overeenkomst over de winstbewijzen stopzetten. 'Om verdere heisa te vermijden, al ging het over een correcte en courante praktijk', volgens het ACW.

Waarom zo'n geheimdoenerij als het over een 'correcte en courante praktijk' gaat, vragen sommigen zich af.

Hoe dan ook heeft Belfius de betrokken documenten in overleg en met het akkoord van het ACW aan de voorzitter van het parlement overhandigd. André Flahaut kreeg vier dossiers: de kaderovereenkomst tussen het ACW en Belfius, de deal rond de eeuwigdurende lening van het ACW aan Belfius (*lees kader*), het akkoord over het jaarlijkse 'zwinggeld' van 4 miljoen ten gunste van het ACW in ruil voor het niet-

beschadigen van het handelsfonds van Belfius en, *last but not least*, de omstreden commerciële overeenkomst. Dat laatste akkoord werd beëindigd, de andere drie niet.

Flahaut moet nu met de fractieleiders een akkoord vinden over de te volgen procedure voor de inzage in de documenten. Die inzage zal wellicht achter gesloten deuren gebeuren. De volgende vergadering van de commissie Financiën is alvast voor dinsdag of woensdag gepland.

Sommige Kamerleden reageren positief op de beëindiging van de commerciële deel van de ACW-deal. Luk Van Biesen (Open VLD) vindt het een goede zaak dat beide partijen de overeenkomst laten vallen, maar hij vindt niettemin dat de contracten nagekeken moeten worden.

De oppositiepartijen N-VA en LDD zijn daarentegen kritisch. Peter Dedecker (N-VA) vindt het schrappen van de commerciële deal zeer vreemd. Hij herhaalt zijn pleidooi voor een onderzoekscommissie om uit te zoeken wat daar achter zit. Jean-Marie Dedecker (LDD) meent dat zowel het ACW als zijn zusterorganisatie MOC het bewijs levert dat deze commerciële deal 'op zijn minst onethisch, maar misschien ook frauduleus was'. 'Door er spontaan afstand van te nemen verraden de twee steunpilaren van de christelijke zuil dat het contract het daglicht niet kan verdragen', stelt hij.

Andere waarnemers reageren verwonderd: waarom zo'n geheimdoenerij als het over een correcte en courante praktijk gaat, vragen ze zich af.

De beëindiging van het commerciële luik van de ACW-deal creëert meer onzekerheid voor Belfius, want de koepel van de christelijke arbeidersbeweging én haar entiteiten moeten zich niet meer engageren om een bepaald volume aan tegoe-den bij Belfius Bank aan te houden of een bepaald bedrag aan premies te betalen aan Belfius Verzekering.

WAT VOORAFGING

■ Eind januari bereikten Belfius en het ACW een overeenkomst over de winstbewijzen van de christelijke arbeidersbeweging in de bank-verzekeraar.

■ Het akkoord bepaalde dat de bank de winstbewijzen zou afkopen voor 110 miljoen euro, waarvan het ACW onmiddellijk 72 miljoen zou lenen aan Belfius via een eeuwigdurende achtergestelde lening. De bank zou het ACW daarvoor een rente van 6,25% betalen en een variabele vergoeding van 1,5 procentpunt. Het ACW zou ook jaarlijks 4 miljoen 'zwinggeld' krijgen als Belfius niet geschaad werd.

■ Na de aandeelhoudersvergadering van Belfius die het akkoord goedkeurde, bleek dat geen sprake meer was van de variabele rente van 1,5 procentpunt. De bank en het ACW deelden achteraf mee dat die geschrapt was en vermeldde dat er ook commerciële afspraken gemaakt waren.

■ Pas later bleek dat het commerciële luik een aantal voorwaarden (een volume aan banktegoeden en aan betaalde verzekeringspremies) bevatte, waardoor het ACW boven op de 6,25 procent rente alsnog 1,5 procentpunt extra kreeg. Dat zou het ACW bijna 1 miljoen euro per jaar opbrengen.

■ Toen uitlekte dat de 1,5 procentpunt overeind bleef, was de consternatie groot. Want de staat, de enige aandeelhouder van Belfius, bleek niet alle informatie te hebben gekregen van de bank toen de deal werd goedgekeurd.